

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11218** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 53, ал. 1, т. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).
Образувано е по жалба на П. К. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу заповед № ОХ-618 от 05.08.2020 г. на министъра на отбраната, с която е наредено, на основание чл. 31, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили, във вр. с чл. 70, ал. 5 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили е наредено, считано от датата на завръщане на територията на Република България, прекратяване на командировката и освобождаване от длъжност по временен задграничен щат № ММ-111 (условен В. 99310), обявен със заповед на началника на отбраната № ЗНО-85/12.04.2019 г., изменяна и допълвана, на майор П. К. А. - началник на секция „Комплектуване с личен състав“ в Щаба на мисията на НАТО „Решителна подкрепа“ (RS HQ) в А., от военно формирование 22800 - С.. Със заповедта също така по т.т. 2-10 е наредено транспортирането на военнотружещия в съответни срокове и по съответен маршрут, като разходите бъдат за сметка на военнотружещия, както и е

посочено техническата процедура по откомандирането.

Жалбоподателката излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, изразяващи се в нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на производствените правила. Жалбоподателката се явява лично в с.з., като поддържа жалбата и изразява писмено становище, не изразява своевременно претенция за присъждане на разноските по делото.

Ответникът – министърът на отбраната, редовно призован, се представлява от юриск. Ц. в .с.з., която оспорва жалбата, не претендира разноски.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и събраните и приети по делото доказателства по реда на чл. 235, ал.2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на процесната заповед започва, във вр. с Докладна записка № 30-17-276/05.08.2020 г. на началника на отбраната адмирал Е. Е.. В същата се сочи, че с писмо на нач. Щаба на RSM е предложено майор К. да бъде откомандирана от мисията, предвид неспазване на противоепидемичните мерки. Соци се, че същата е дала положителна проба за CFVID-19 и е била поставена под карантина. Соци се, че участниците в мисията са инструктирани писмено, че не им е позволено да напускат стаите си за периода на карантината, където са налице съответните сан.-битови условия. Не се сочи с какъв документ това е направено и дали същият е връчен срещу подпис на жалбоподателката. Соци се, че на 07.07.2020 г., около 14.30 ч., е констатирано, че майор А. и майор Ч. са заедно, зад сградата за изолация на заразени с вируса, на по-малко от крачка разстояние един от друг и без поставени маски. При проведената беседа майор А. станала конфликтна и демонстрирала непристойно поведение. Въз основа на изложеното се предлага издаване на заповед прекратяване на участието на майор А. в мисията.

По делото за разпитани свидетели. Св. Г. П. М., съгласно неговите показания е изготвил проекта на Докладната записка № 30-17-276/05.08.2020 г. на началника на отбраната. Той сочи, че е било налице изпратено писмо от командира на мисията, а не от бълг. Командир, въз основа на което е издадена и докладната записка.

Св. С. И. С. е изпълнявал длъжността командир на 40-и нац. контингент в базата през м. 07.2020 г. Той сочи, че са били установени нарушения на дисциплината от майор А.. Соци, че е препратил писмото-меморандум на международния командир на Мисията до Министерство на отбраната, но не е излагал собствени съображения и мотиви за откомандиране на майор А..

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от лице, за което е налице правен интерес от оспорването. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, индивидуалният административен акт, какъвто безспорно е процесната заповед, следва да съдържа съответни реквизити, сред които са фактическите и правните основания за издаването му. В случая в процесната заповед липсват изложени мотиви, както правни, така и фактически основания за прекратяване на командировката на майор А., като посоченото правно основание е единствено чл. 31, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВС) и чл. 70, ал. 5 от ППЗОВС. Предвид възможността мотивите да бъдат изложени и в друг документи, съдържащи се в преписката, предлагащи издаването на оспорената заповед, съдът извърши преценка и на съдържанието на Докладната записка № 30-17-276/05.08.2020 г. на началника на отбраната, във връзка с която е издадена заповедта. В същата са изложени твърдения за извършени дисциплинарни нарушения от страна на майор А., изразяващи се в преразказ на дисциплинарно провинение, квалифицирано като нарушаване противоепидемичните мерки срещу КОВИД – 19, установени с декларация на командира на Мисията – RSM. Съдът установи, че в нито един от цитираните по-горе документи – заповеди, докладни записки и меморандуми не е спомената правна норма от действащ нормативен акт или вътрешноведомствен такъв, който да е нарушен от майор А..

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 5 от ППЗОВС: „Командировката на военнослужещите по [чл. 67, ал. 1](#) може да бъде прекратена при нарушаване на военната дисциплина по време на участие в мисия или операция по мотивирано предложение на националния командир на контингента със заповед на министъра на отбраната или на оправомощено от него длъжностно лице. Разходите по завръщането са за сметка на военнослужещия.“

Т.е., за да бъде изпълнен фактическия състав на разпоредбата, следва кумулативно да е установено противоправно поведение от страна на военнослужещия, посредством което да са нарушени съответни норми, респ. на дисциплината в поделението и на следващо място – да е налице изготвено мотивирано предложение на националния командир на контингента. Съдът не установи нито един от посочените два елемента от разпоредбата. Не се установи противоправно поведение на жалбоподателката като военнослужещ, изпълняващ служба извън територията на страната, предвид липсата на посочена каквато и да е нарушена правна норма и на задължение, произтичащо от редовно издаден и връчен срещу подпис документ. На следващо място, не се установи от българският командир на контингента да е бил изготвян съответен документ – мотивирано предложение, изискуем, съгласно посочената разпоредба, в следствие на

който да бъде издадена процесната заповед.

Адм. орган има задължението да събере всички относими към производството доказателства, съобразно чл. 35 от АПК като обсъди доводите и възраженията на страните и издаде акта при точно установена фактическа обстановка и при отговарящи на същата правни мотиви и съображения. Това в случая не е извършено от административният орган като напълно е опорочена процедурата по издаване на заповедта. Преградена е възможността на жалбоподателката да представи доказателства, да изложи възражения и да се запознае, за нарушение на какви правни норми и правила, е осъществено производство за откомандирането ѝ. Тези нарушения на адм.-производствените правила са от категорията на съществените, поради факта, че при недопускането им би се стигнало до различен краен правен резултат. При извършения от съда цялостен контрол по см. на чл. 168 АПК и при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл. 170, ал.1 АПК ответникът не доказва изпълнението на законовите изисквания при издаване на процесната заповед, поради което настоящият съдебен състав обосновава своя окончателен правен извод, че при издаването на административния акт са допуснати съществени нарушения на адм. – производствените правила, в следствие на което е нарушен материалния закон, което обуславя основание за неговата отмяна.

Въпреки изхода на правния спор, на жалбоподателката, с оглед липсата на съответно изявление, разноски не следва да бъдат възстановени.

Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 33 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на П. К. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място],
ЗАПОВЕД № ОХ-618 от 05.08.2020 г. на министъра на отбраната, с която е наредено, на основание чл. 31, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили, във вр. с чл. 70, ал. 5 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили е наредено, считано от датата на завръщане на територията на Република България, прекратяване на командировката и освобождаване от длъжност по временен задграничен щат № ММ-111 (условен В. 99310), обявен със заповед на началника на отбраната № ЗНО-85/12.04.2019 г., изменяна и допълвана, на майор П. К. А. - началник на секция „Комплектуване с личен състав" в Щаба на мисията на НАТО „Решителна подкрепа" (RS HQ) в А., от военно формирование 22800 – С. като също така по т.т. 2-10 е наредено транспортирането на военнотружещия в съответни срокове и по съответен маршрут, като разходите бъдат за сметка на военнотружещия,

както и е посочено техническата процедура по откомандирането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен Административен Съд на Република България в 14 – дневен срок от уведомяването на страните.

СЪДИЯ: